Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

10 юли 2013 година*

„Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността „MEMBER OF €e euro experts“ — Абсолютно основание за отказ — Емблеми на Съюза и на неговите сфери на дейност — Символ на еврото — Член 7, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕО) № 207/2009“

По дело T-3/12

Heinrich Kreyenberg, с местожителство в Ratingen (Германия), за който се явява J. Krenzel, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-жа A. Poch, в качеството на представител,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП е била

Европейската комисия,

с предмет жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 5 октомври 2011 г. (преписка R 1804/2010-2) относно производство за обявяване на недействителност между Европейската комисия и г-н Heinrich Kreyenberg,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н O. Czúcz, председател, г-жа I. Labucka и г-н D. Gratsias (докладчик), съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 3 януари 2012 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 18 май 2012 г.,

предвид репликата, подадена в секретариата на Общия съд на 23 август 2012 г.,

предвид дупликата, подадена в секретариата на Общия съд на 12 декември 2012 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид, че в едномесечния срок от уведомяването на страните за приключването на писмената фаза на производството не е постъпило искане от тях за насрочване на съдебно заседание, и като съответно на основание член 135а от Процедурния правилник на Общия съд реши въз основа на доклада на съдията докладчик да се произнесе по жалбата, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 9 юли 2007 г. жалбоподателят, г-н Heinrich Kreyenberg, подава заявка за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

3 Продуктите, за които се иска регистрация, спадат към класове 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 и 45 по смисъла на изменената и допълнена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и в момента на подаване на заявката съответстват, за всеки от тези класове, на следното описание:

— клас 9: „Носители на данни и носители на записи със или без записани данни; носители на данни със записани информационни програми (включени в клас 9)“,

— клас 16: „Печатни произведения“,

— клас 35: „Консултации в областта на търговията; консултации в областта на организирането на търговията“,

— клас 36: „Застрахователна дейност; финансови сделки; парични сделки; сделки с недвижимо имущество“,

— клас 39: „Транспорт; опаковане и съхраняване на стоки; организиране на пътувания“,

— клас 41: „Публикуване на печатни произведения (също в електронна форма), с изключение на реклама; обучение, програми за личностно развитие (обучение и продължаващо обучение); организация и провеждане на семинари“,

— клас 42: „Качествен контрол; технически експертизи; научни оценки; научни и индустриални изследвания; създаване на програми за обработката на данни“,

— клас 44: „Медицинско обслужване и ветеринарни услуги, грижи за здравето и красотата на хора и животни; услуги в областта на селското стопанство, градинарството и лесовъдството“,

— клас 45: „Адвокатски услуги, охранителни услуги с цел закрила на собственост и хора; персонални и социални услуги, извършвани от трети лица с цел удовлетворяване на нуждите на индивидите; юридически услуги“.

4 Заявката за марка на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 5/2008 от 4 февруари 2008 г.

5 На 25 април 2008 г. Комисията на Европейските общности отправя до СХВП, в съответствие с член 41 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 40 от Регламент № 207/2009), писмени бележки, в които посочва мотивите, поради които според нея регистрацията на марката трябва да бъде отказана служебно.

6 Въпреки тези бележки разглежданата марка е регистрирана като марка на Общността на 4 август 2008 г. под номер 6110423.

7 В съответствие с член 55 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 56 от Регламент № 207/2009) на 24 февруари 2009 г. Комисията подава искане за обявяване на недействителност на спорната марка. Според нея тази марка е регистрирана в нарушение на член 7, параграф 1, буква з), подточка i) и буква в) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква з), подточка i) и буква в) от Регламент № 207/2009).

8 Най-напред, в рамките на своите доводи относно член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 40/94 тя се позовава на емблемите с референтни номера QO 188 и QO 189, чиято закрила е предоставена на 4 октомври 1979 г. на Съвета на Европа. Всъщност тези две емблеми според нея са били защитени по силата на член 6, трето от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г., ревизирана за последен път в Стокхолм на 14 юли 1967 г. и изменена на 28 септември 1979 г. (*Сборник с договори на Обединените нации*, т. 828, № 11851, стр. 305, наричана по-нататък „Парижката конвенция“).

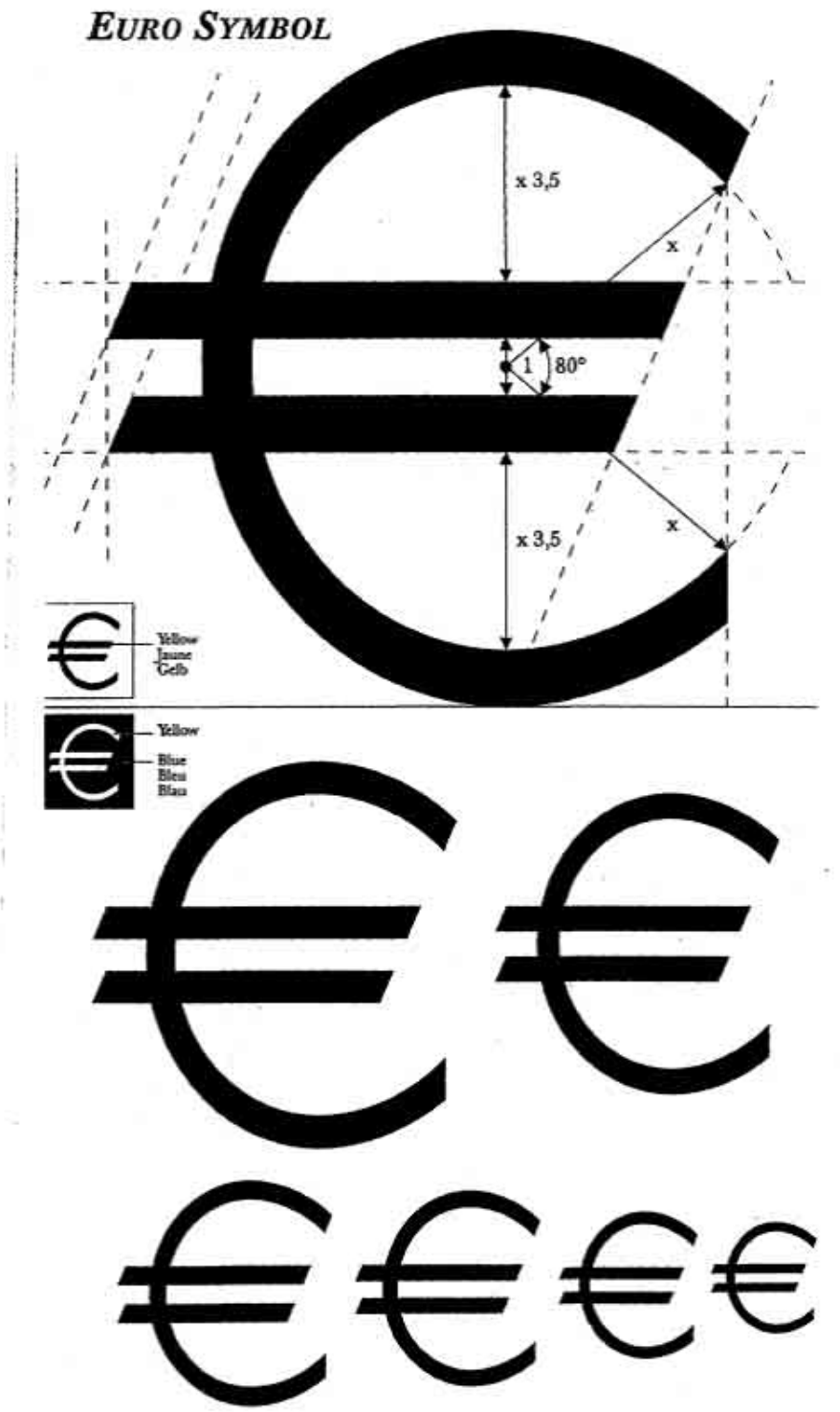
9 Споменатите в предходната точка емблеми, както са посочени в базата данни на международното бюро на Световната организация за закрила на интелектуалната собственост (СОИС), са възпроизведени по-долу:

10 По-нататък, в рамките на своите доводи относно член 7, параграф 1, буква и) от Регламент

№ 40/94, тя се позовава на символа на единната валута, еврото, както е посочен в Съобщението на Комисията от 23 юли 1997 г., озаглавено „Използването на символа на еврото“ (COM(97) 418) (наричано по-нататък „Съобщението относно използването на символа на еврото“):

11 Накрая, в рамките на своите доводи относно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 тя изтъква, че използването в разглежданата марка на корона от звезди цели да заблуди потребителите относно произхода на продуктите и услугите, обозначени с тази марка.

12 С решение от 22 юли 2010 г. отделът по отмяна отхвърля искането за обявяване на недействителност. Първо, той счита, че полукорона от звезди, съдържаща се в разглежданата марка, не може да бъде схваната от потребителите като „имитация от гледна точка на хералдиката“ на посочените от Комисията емблеми. По този начин той отхвърля твърдението за нарушение на член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009. Второ, той счита, че разглежданата марка не представлява идентично възпроизвеждане на символа на еврото, поради което член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 не е бил нарушен. Трето, той изтъква, че обстоятелството, че марката може да заблуди потребителите относно произхода на обозначените с нея продукти и услуги, не означава, че е налице нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

13 На 17 септември 2010 г. Комисията подава жалба срещу решението на отдела по отмяна на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009. Този път тя се позовава на нарушение на член 7, параграф 1, букви з), и) и ж) от Регламент № 207/2009.

14 Най-напред в рамките на своите доводи относно член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009 тя вече не се позовава на емблемите, споменати в нейното искане за обявяване на недействителност. За сметка на това тя се позовава на емблемата на Европейската централна банка (ЕЦБ). Тази емблема, защитена с член 6, трето от Парижката конвенция след 4 август 2004 г., е посочена в базата данни на международното бюро на СОИС под номер QO 867 и съответства на следното описание:

15 По-нататък, що се отнася до член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, тя повтаря по същество доводите, развити от нея на стадия на искането за обявяване на недействителност.

16 Накрая, в рамките на нейните доводи относно член 7, параграф 1, буква ж) от Регламент № 207/2009 тя изтъква повторно по същество доводите, споменати в точка 11 по-горе относно параграф 1, буква в) от същия член.

17 С решение от 5 октомври 2011 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) втори апелативен състав на СХВП отменя решението на отдела по отмяна и обявява разглежданата марка за недействителна.

18 Най-напред този състав счита, че жалбата е недопустима, доколкото е основана на разпоредбите на член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, тъй като емблемата, на която Комисията се е позовала пред него на основание тези разпоредби, не е била посочена преди това. След това той приема, че разглежданата марка съдържа елемент, който потребителите могат да приравнят на идентично възпроизвеждане на символа на еврото, подобно на други такива елементи, например полукорона от звезди, които „навеждат на мисълта за Европейския съюз“. Освен това той посочва, че с оглед на „разнообразието от услуги и блага, които спадат към дейностите и правомощията на институциите и другите органи на Европейския съюз“, е възможно същите да съответстват на продукти или на услуги, обозначени с разглежданата

марка. При тези обстоятелства той счита, че не може да се изключи вероятността съответните потребители да вярват, че съществува връзка между жалбоподателя и институциите и органите на Европейския съюз. Това впечатление се засилва от словния елемент „member of euro experts“, който според него навежда на мисълта за кръг, чиито членове са официално одобрени. Така апелативният състав стига до заключението, че недействителността на разглежданата марка трябва да бъде обявена на основание член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, без да е необходимо „да се извършва преценка на другите основания, посочени в искането за обявяване на недействителност“.

Искания на страните

19 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да плати съдебните разноски.

20 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

21 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три правни основания.

22 Първо, той изтъква, че изображението на символа на еврото в разглежданата марка не е сред забранените с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009.

23 Второ, той поддържа, че макар и това изображение на символа на еврото да е предмет на подобна забрана, не съществува връзка между притежателя на разглежданата марка, от една страна, и инстанциите на икономическия и паричен съюз, или по-общо — тези на Европейския съюз, от друга страна.

24 Трето, той приема, че с обжалваното решение апелативният състав е обявил недействителността на разглежданата марка единствено въз основа на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, но същевременно подчертава „при условията на евентуалност“, че недействителността на тази марка не може да бъде обявена въз основа на разпоредбите на параграф 1, буква ж) от същия този член.

Предварителни бележки

25 Съгласно член 7, параграф 1 от Регламент № 207/2009:

„Отказва се регистрацията на:

[…]

з) марките, които поради липса на разрешение от компетентните органи се отказват по силата на [член 6, трето] от Парижката конвенция […];

и) марките, които включват символи, емблеми или гербове, различни от тези, посочени в [член 6, трето] от Парижката конвенция и представляващи особен обществен интерес, освен ако регистрацията им е била разрешена от компетентния орган;

[…]“.

26 Съгласно член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009:

„Параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват само в една част на [Съюза]“.

27 Съгласно член 6, трето от Парижката конвенция:

„1)

a) [Страните по настоящата конвенция] се споразумяват, че ще отказват [или] обезсилват регистрацията и ще запрещават със съответни марки ползуването — без разрешение на компетентните власти, било на фабрични или търговски марки, било като техни елементи, на гербовете, знамената и други емблеми на държавите [страни по конвенцията], както и на официалните знаци за контрол и гаранция, приети от тях. Задължението обхваща и имитация от гледна точка на хералдиката.

b) Разпорежданията на точка „a“, по-горе, се прилагат също така и по отношение на гербовете, знамената и други емблеми, сигли и наименования на международни междуправителствени организации, в които една или повече от държавите [страни по конвенцията], са членове, с изключение на гербовете, знамената и други емблеми, сигли или наименования, които са били вече обект на международни споразумения и са в сила, целещи да осигурят тяхната закрила.

c) […] Страните [по конвенцията] не са задължени да прилагат посочените в буква „b“, по-горе] разпоредби, когато ползуването или регистрацията, визирани в буква „a“, по-горе, не са от естество да предизвикат у [потребителите] идеята за връзка между въпросната организация и гербовете, знамената, емблемите, сиглите или наименованията — или ако ползуването или регистрацията по всяка вероятност не са от естество да заблудят [потребителите] върху съществуването на връзка между ползувателя и организацията.

[…]

3) […]

b) Разпоредбите [посочени в първа алинея] от буква „b“ […] от настоящия член не се прилагат, освен за гербовете, знамената и други емблеми, сигли или наименования на международните междуправителствени организации, които тези организации са съобщили на държавите [страни по конвенцията], посредством Международното бюро.

[…]“.

28 От гореизложеното следва, че член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, във връзка с член 6, трето от Парижката конвенция, към която той препраща, закриля две категории емблеми.

29 На първо място, тази разпоредба забранява регистрирането на емблеми на държави не само като марки, но и като елементи на марки, независимо дали тези емблеми са идентично възпроизведени, или просто са предмет на имитация от гледна точка на хералдиката (Решение

на Общия съд от 5 май 2011 г. по дело SIMS — École de ski internationale/СХВП — SNMSF (esf école du ski français), T-41/10, непубликувано в Сборника, точка 21 и Решение на Общия съд от 15 януари 2013 г. по дело Welte-Wenu/СХВП — Комисия (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), T-413/11, непубликувано в Сборника, точка 36).

30 За да се установи дали марка обхваща имитация на емблема от гледна точка на хералдиката, следва да се разгледа хералдическото описание на тази емблема. При все това не всяка установена от специалиста по хералдическо изкуство разлика между посочената марка и емблемата непременно ще бъде доловена от средния потребител, който въпреки разлики в някои хералдически детайли може да види в марката имитация на въпросната емблема (Решение по дело „EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES“, точка 29 по-горе, точка 37).

31 На второ място, член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009 забранява регистрацията на марка, състояща се от възпроизвеждането или имитацията от гледна точка на хералдиката на емблема на международна междуправителствена организация, когато тази емблема е била съобщена на държавите — страни по Парижката конвенция, посредством Международното бюро на СОИС. При все това тази забрана не се прилага в случая, посочен в член 6, трето, параграф 1, буква с) от Парижката конвенция, тоест когато, взета като цяло, съответната марка поражда в съзнанието на потребителите идея за връзка между нейния притежател или ползвател, от една страна, и въпросната международна междуправителствена организация, от друга страна, или заблуждава потребителите относно съществуването на подобна връзка (вж. в този смисъл Решение по дело „EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES“, точка 29 по-горе, точка 59).

32 Що се отнася до член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, той забранява регистрирането на марки, които включват емблеми, различни от посочените в член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент, тоест различни от тези на държавите или на международните междуправителствени организации, надлежно съобщени на държавите — страни по Парижката конвенция, когато, от една страна, тези емблеми представляват особен обществен интерес, и от друга страна, регистрацията им не е била разрешена от компетентния орган.

33 Следва да се установи дали за предоставената с тази последна разпоредба закрила се прилагат същите условия като за закрилата, предоставена на посочените в член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009 емблеми.

34 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 не ограничава изрично приложното поле на въведената с него забрана до марките, които представляват идентично възпроизвеждане на емблема. Текстът на тази разпоредба позволява тя да се тълкува в смисъл, че забранява не само идентичното възпроизвеждане, но и имитацията на емблема с дадена марка. Впрочем, ако не се възприеме подобно тълкуване, това би намалило значително полезното действие на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009: би било достатъчно дадена емблема да претърпи слабо изменение, дори по начин, недоловим от лице, което не е специалист по хералдическото изкуство, за да може същата да бъде регистрирана като марка или елемент на марка.

35 На второ място, важно е да се подчертае, че законодателят на Съюза по никакъв начин не е уточнил, че по силата на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 може да се забрани регистрирането единствено на марка, състояща се изключително от емблема. С използването на глагола „включвам“ в член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 той е посочил, че при предвидените в тази разпоредба условия използването на емблеми, различни от визираните в член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, е забранено не само като

марка, но и като елемент на марка. Впрочем това е съобразено с полезното действие на посочената разпоредба, която цели да гарантира възможно най-пълната защита на емблемите, на които се позовава.

36 От изложените в точки 34 и 35 по-горе съображения следва, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 трябва да се разглежда като забраняващ регистрацията като марки или елементи на марки на емблеми, различни от визираните в член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент, независимо дали тези емблеми са идентично възпроизведени или единствено са обект на имитация.

37 При все това подобна забрана не е безусловна.

38 В това отношение, както беше изтъкнато в точка 31 по-горе, емблемите на международните междуправителствени организации, надлежно съобщени на държавите — страни по Парижката конвенция, са защитени с член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, когато, взета като цяло, съответната марка поражда в съзнанието на потребителите идея за връзка между нейния притежател или ползвател, от една страна, и въпросната международна междуправителствена организация, от друга страна. Ако предоставената с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 защита можеше да влезе в действие, включително когато това последно условие не е изпълнено, тя би била по-голяма от тази, която параграф 1, буква з) от същия член предоставя на емблемите на международните междуправителствени организации, надлежно съобщени на държавите — страни по Парижката конвенция.

39 Няма обаче данни в полза на твърдението, че законодателят на Съюза е искал да предостави на емблемите, визирани в член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, по-голяма закрила от тази на визираните в член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент, така че обхватът на закрилата, предоставена с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, не би могъл да бъде по-голям от този на закрилата по член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент (вж. в този смисъл Решение на Съда от 16 юли 2009 г. по дело American Clothing Associates/СХВП и СХВП/American Clothing Associates, C-202/08 P и C-208/08 P, Сборник, стр. I-6933, точка 80).

40 При това положение следва да се заключи, че закрилата, предоставена на визираните в член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 емблеми, се прилага само когато посоченото в точка 38 по-горе условие е изпълнено, тоест когато, взета като цяло, марката, включваща подобна емблема, може да въведе потребителите в заблуда относно съществуващата връзка между нейния притежател или ползвател, от една страна, и органа, към който препраща разглежданата емблема, от друга.

41 Именно в светлината на тези предварителни бележки следва да се разгледат трите основания, изтъкнати от жалбоподателя.

По първото основание, изведено от незачитането на обхвата на приложното поле на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009

42 С първото основание, повдигнато като главно, жалбоподателят изтъква, че изображението на символа на еврото в разглежданата марка не е сред забранените с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009. Това основание съдържа четири части.

По първата част

43 Жалбоподателят изтъква, че „спадат към [член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009] единствено символите, чиято закрила се основава на споразумение/договор, в което/който всички договарящи страни участват“. В конкретния случай обаче при положение, че

държавите — членки на Европейския съюз, „не са [всички] членки на европейския паричен съюз“, символът на еврото не „попада в приложното поле“ на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009.

44 В това отношение нека напомним, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 закриля емблемите, различни от посочените в член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент, тоест емблемите, различни от тези на държавите и на международните междуправителствени организации, надлежно съобщени на държавите — страни по Парижката конвенция, стига посочените емблеми да представляват особен обществен интерес. С оглед на широката формулировка на тази разпоредба следва да се приеме, че тя закриля не само емблемите на международните междуправителствени организации, които не са били съобщени на държавите — страни по Парижката конвенция, но и емблемите, които, макар и да не обозначават всички дейности на международна междуправителствена организация, все пак имат особена връзка с една от тези дейности. Всъщност фактът, че дадена емблема е свързана с една от дейностите на международна междуправителствена организация, е достатъчен да се докаже, че е налице обществен интерес за нейната защита.

45 С оглед на гореизложеното в предходната точка следва да се приеме, че с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 по-специално са защитени, стига да са спазени другите предвидени в тази разпоредба условия, не само емблемите на Европейския съюз като такъв, но и емблемите, с които се навежда само на една от неговите области на действие.

46 Впрочем член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009 предвижда, че параграф 1 от този член се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват само в една част на Европейския съюз. Това трябва да се разбира в смисъл, че общественият интерес, на който е направено позоваване в член 7, параграф 1, буква и) от същия регламент, не трябва да бъде констатиран непременно върху цялата територия на Съюза. Достатъчно е той да е налице в една част от него. При това положение следва да се приеме, че член 7, параграф 1, буква и) от посочения регламент закриля по-специално всяка емблема, която, без да обозначава Съюза като цяло, е свързана с негова дейност, при това и когато посочената дейност се отнася само до някои държави — членки на Европейския съюз.

47 В това отношение член 3, параграф 4 ДЕС предвижда, че „[С]ъюзът установява икономически и паричен съюз, чиято парична единица е еврото“. Следователно символът на еврото със сигурност е символ на дейност на Европейския съюз. При това положение единствено обстоятелството, че в някои държави — членки на Европейския съюз, еврото не е въведено, не позволява да се направи изводът, че този символ, за който няма никакви данни от преписката да е бил надлежно съобщен на държавите — страни по Парижката конвенция, е изключен от приложното поле на закрилата по член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009.

48 За оспорването на този извод жалбоподателят изтъква три довода.

49 Първо, той изтъква, че в „Manual of Trade Mark Practice“ (наричани по-нататък „Насоките на СХВП“), публикувани единствено на английски език (част B, озаглавена „Examination“, точка 7.8.3.3.a), СХВП е приела изрично, че единствено споменатите в точка 43 по-горе емблеми са защитени с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009. При все това следва най-напред да се отбележи, че към датата на приемане на обжалваното решение така изтъкнатите указания в Насоките на СХВП при всички случаи вече не са били приложими. Следователно и тъкмо поради това позоваването на тях е неотносимо. Всъщност с Насоките на СХВП само се кодифицира начин на поведение, който самата служба предлага да се възприеме. Затова техните указания сами по себе си не могат нито да имат предимство над разпоредбите на Регламент № 207/2009, нито дори да повлияят на тълкуването им от съда на Съюза. Напротив,

техният прочит трябва да бъде съобразен с разпоредбите на Регламент № 207/2009 (Решение на Общия съд от 27 юни 2012 г. по дело Interkobo/СХВП — XXXLutz Marken (my baby), T-523/10, точка 29).

50 Второ, жалбоподателят изтъква, че към момента съществува само едно решение на СХВП, в което се посочва, че символът на еврото е защитен с разпоредбите на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009. Очевидно е, че това фактическо положение обаче по никакъв начин не се отразява на тълкуването, което трябва да се даде на посочените разпоредби.

51 Трето, жалбоподателят изтъква, че закрилата, предоставена с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, е била отказана от СХВП на „други важни символи, какъвто е международния символ, обозначаващ подлежащ на рециклиране продукт“. При все това законосъобразността на решенията на апелативните състави трябва да се преценява единствено въз основа на Регламент № 207/2009 и на другите приложими към спора разпоредби, както те са тълкувани от съда на Съюза, а не въз основа на предходната практика на СХВП при вземане на решения (Решение на Съда от 26 април 2007 г. по дело Alcon/СХВП, C-412/05 P, Сборник, стр. I-3569, точка 65 и Решение на Общия съд от 2 май 2012 г., Universal Display/СХВП (UniversalPHOLED), T-435/11, непубликувано в Сборника, точка 37), още повече че жалбоподателят не посочва по какъв начин възприетото от СХВП разрешение относно „международния символ, обозначаващ подлежащ на рециклиране продукт“ би могло да се приложи в конкретния случай.

52 Следователно първата част на основанието трябва да се отхвърли.

По втората част

53 Жалбоподателят изтъква, че символът на еврото „се схваща в ежедневието от потребителите като обикновен паричен знак“. Така, дори и ако първата част на основанието бъде отхвърлена, според него този символ в качеството му на паричен знак не би могъл да бъде защитен с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009.

54 Впрочем той изтъква, че в съобщението относно използването на символа на еврото Комисията „изрично е разрешила използването на символа [на еврото] за указване на валутата“.

55 Най-напред, нищо все пак не позволява да се изключи от приложното поле на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 символът на еврото, тоест емблема, която е свързана със сфера на дейност на Европейския съюз, само поради факта че той представлява „паричен знак“. По-нататък, съобщението относно използването на символа на еврото не разрешава възпроизвеждането или имитацията на този символ като марка или елемент на марка. Всъщност в този документ Комисията само приканва „ползвателите на валута да използват символа [на еврото] всеки път, когато за описанието на парични суми в евро е необходим отличителен символ, например за тарифите и фактурите, за чековете, както и за всеки друг правен инструмент“.

56 Следователно втората част на правното основание трябва да се отхвърли.

По третата част

57 Жалбоподателят претендира, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 не защитава емблемите единствено срещу тяхното идентично възпроизвеждане, но и срещу тяхното имитиране.

58 В това отношение той изтъква три довода.

59 Първо, той твърди, че апелативният състав се е отклонил от тълкуването на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, дадено в Насоките на СХВП (част B, озаглавена „Examination“, точка 7.8.3.3.b).

60 Второ, той сочи, че от съображенията, изложени в точка 80 от Решение по дело American Clothing Associates/СХВП и СХВП/American Clothing Associates (точка 39 по-горе), следва, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 има по-малък обхват от този на член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент.

61 Трето, той твърди, че апелативният състав е нарушил буквата на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009. Всъщност използването на глагола „включвам“ в тази разпоредба ясно показва, че тя визира единствено идентичното възпроизвеждане на емблеми. Този текст е различен от текста на член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, който препраща към член 6, трето от Парижката конвенция.

62 При все това жалбоподателят се заблуждава относно обхвата на закрилата, предоставена с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009: както посочих в точка 34 по-горе, тази разпоредба забранява регистрацията на марки, включващи емблеми, различни от визираните в член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент, включително когато те не са възпроизведени изцяло, а единствено са обект на имитация.

63 Впрочем следва да се отбележи, от една страна, че жалбоподателят не може да се позовава на Насоките на СХВП, за да изопачи смисъла, който следва да се даде на посочената разпоредба (вж. точка 49 по-горе). От друга страна, следва да се посочи, че той е дал неточно тълкуване на точка 80 от Решение по дело American Clothing Associates/СХВП и СХВП/American Clothing Associates (точка 39 по-горе): в нея не е посочено, че закрилата, предоставена с разпоредбите на член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, е задължително по-широка от предоставената с разпоредбите на буква и) от същия член, а единствено че предвидената в буква з) закрила е най-малкото също толкова широка като тази по буква и).

64 При това положение следва да се заключи, че апелативният състав не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е уточнил в точка 28 от обжалваното решение, че идентичното възпроизвеждане на посочените в член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 емблеми не е „изрично изискване, посочено в текста на този член“.

65 Следователно третата част на правното основание трябва да се отхвърли.

По четвъртата част

66 В точки 29—31 от обжалваното решение апелативният състав приема, че разглежданата марка включва изображение на символа на еврото, което, макар и да не съответства точно на този символ, може да бъде взето от потребителите за „идентично възпроизвеждане“ на същия.

67 Жалбоподателят твърди, че апелативният състав се е заблудил, като е постановил решение в този смисъл. Според него разглежданата марка всъщност не включва „идентично“ възпроизвеждане на символа на еврото, а единствено „изменено“ изобразяване на същия. Това изображение няма същия цвят като символа на еврото, както той е описан в съобщението относно използването на символа на еврото. За разлика от този символ, то съдържа избледнели цветове. Освен това то е „слято“ с буквата „е“. Накрая, неговата долна извита част е по-дълга от тази на посочения символ.

68 Така с доводите, възпроизведени в предходната точка, жалбоподателят изтъква, че апелативният състав е допуснал грешка, като е приел, че разглежданата марка включва „идентично“ възпроизвеждане на символа на еврото.

69 При все това подобни доводи се основават на неточна предпоставка. Всъщност от първото изречение на точка 29 от обжалваното решение, както и от общата структура на това решение не следва, че според апелативния състав разглежданата марка включва идентично възпроизвеждане на символа на еврото, а че тя обхваща имитация на този символ, която впрочем е до такава степен вярна с оригинала, че несъобразителни лица могат да я сбъркат с идентично възпроизвеждане на посочения символ. Всъщност, ако апелативният състав е искал да се констатира, че разглежданата марка представлява идентично възпроизвеждане на символа на еврото, той не би се погрижил да посочи в точка 28 от обжалваното решение, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 забранява не само идентичното възпроизвеждане на емблеми, различни от посочените в член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, но и тяхното имитиране. Той не би наблегнал в точка 29 от обжалваното решение и на съществуващата според него „разлика“ между символа на еврото и неговото изображение в разглежданата марка.

70 При всички случаи, дори жалбоподателят да е искал да се изтъкне, че апелативният състав е допуснал грешка, като е приел, че разглежданата марка включва имитация на символа на еврото, неговите доводи трябва да се отхвърлят.

71 Всъщност съществуващите разлики между изображението на символа на еврото в разглежданата марка, от една страна, и този символ, от друга страна, не са големи до такава степен, че това изображение да може да бъде квалифицирано като имитация.

72 Първо, наистина изобразеният в разглежданата марка символ няма точно същите пропорции като определените в съобщението относно използването на символа на еврото: по-специално той съдържа долна извивка, която е по-дълга от тази на символа на еврото, както е описан в това съобщение. При все това тази разлика, която специалист по хералдическото изкуство може да долови, не би била непременно забелязана от средния потребител.

73 Второ, макар неговият цвят да се изменя постепенно към оранжеви, според жалбоподателят дори „кафеникави“ оттенъци, като цяло той остава жълт. Освен това фонът, върху който той е поставен, е син, както е предвидено в съобщението относно използването на символа на еврото.

74 Трето, изобразеният в разглежданата марка символ наистина е залепен за буквата „е“. Той не е, както твърди жалбоподателя, „слят“ с тази буква, така че да не може да бъде разграничен от нея.

75 Въз основа на това следва, че първото основание трябва да се отхвърли изцяло.

По второто правно основание, изведено от неточно прилагане на условието по член 6, трето, параграф 1, буква c) от Парижката конвенция

76 Както беше посочено в точка 39 по-горе, условието по член 6, трето, параграф 1, буква c) от Парижката конвенция е приложимо mutatis mutandis към емблемите, посочени в член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009.

77 По този начин закрилата, предоставена на тези емблеми, се прилага единствено в хипотезата, при която, взета като цяло, марката, включваща подобна емблема, може да въведе потребителите в заблуда относно съществуващата връзка между нейния притежател или ползвател, от една страна, и органа, към който препраща разглежданата емблема, от друга страна.

78 Следователно тази закрила е приложима по-конкретно когато разглежданата марка въвежда потребителя в заблуждение относно произхода на продуктите или услугите, които тя обозначава, като го кара да вярва, че те произхождат от органа, към който препраща емблемата, която тя възпроизвежда или имитира. Тя се прилага и когато потребителите могат, поради наличието в тази марка на подобно възпроизвеждане или имитация на емблема, да помислят, че посочените продукти или услуги се ползват от одобрението или гаранцията на органа, към който препраща тази емблема, или че те са свързани по друг начин с посочения орган (вж. по аналогия Решение по дело „EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES“, точка 29 по-горе, точка 61).

79 С второто основание жалбоподателят поддържа при условията на евентуалност, че макар апелативният състав да е имал пълно право да приложи по аналогия член 6, трето, параграф 1, буква c) от Парижката конвенция, той все пак е извършил неправилно прилагане на тази разпоредба към фактите в конкретния случай.

По първата част

80 От точки 40—44 от обжалваното решение следва, че според апелативния състав символът на еврото навежда на мисълта за Европейския съюз.

81 С първата част на настоящото основание жалбоподателят оспорва верността на тази преценка. В това отношение той изтъква два довода.

82 На първо място, жалбоподателят сочи, че символът на еврото не препраща към никаква организация. Според него този символ се схваща от потребителите само за указване за валута.

83 Това се потвърждава от „ежедневния опит на всеки потребител“, който може да „познае символа [на еврото] във всеки търговски обект „навсякъде“, без по никакъв начин това да го кара да мисли за европейския паричен съюз“. Така символът на еврото е напълно неутрален паричен знак, също както символа на американския долар или този на лирата стерлинг. Нещо повече, потребителите са свикнали с различни лого, изобразяващи, както е в случая, по „изменен“ начин символа на еврото, без да правят незабавна връзка между тях и институциите и другите органи на Европейския съюз.

84 На второ място, жалбоподателят поддържа, че дори Общият съд да приеме, че символът на еврото се свързва с „организация, която стои „зад“ него“, би следвало да се счита, че тази организация е не Европейският съюз като цяло, а само „европейския паричен съюз“.

85 Според жалбоподателя символът на еврото е „в най-добрия случай свързан с дейностите на паричния съюз в сферата на икономическата политика, а не с евентуални дейности на Европейския съюз в широк смисъл, които при това спадат a priori единствено към законодателната/политическата сфера“.

86 Все пак, както беше посочено в точка 47 по-горе, член 3, параграф 4 ДЕС предвижда, че „[С]ъюзът установява икономически и паричен съюз, чиято парична единица е еврото“. От самия текст на този член следва, че независимо от обстоятелството, че символът на еврото представлява паричен знак, той препраща към особено юридическо лице, по-конкретно към Европейския съюз.

87 Обстоятелството, че символът на еврото препраща по-специално към икономическия и паричен съюз, изобщо не пречи да се направи посоченият в предходната точка извод. Всъщност икономическият и паричен съюз, посочен по-конкретно в част трета, дял VIII от Договора за функционирането на ЕС и за който явно жалбоподателят намеква, като използва израза „европейски паричен съюз“, съответства на сфера на дейност на Европейския съюз. Още повече, икономическият и паричен съюз не разполага с правосубектност, различна от тази на Европейския съюз.

88 Следователно първата част трябва да се отхвърли.

89 При опитите си да оспори този извод жалбоподателят изтъква, че е „изключено да се извършва проверка по отношение на Съюза […] като цяло посредством знамето на Европейския съюз […], което е посочено в член 7, параграф 1, буква з) от [Регламент № 207/2009] и не е счетено за релевантно [от апелативния състав]“. Всъщност според него „[д]а се твърди, че [разглежданата] марка не поражда в съзнанието на потребителите никаква връзка със Съюза […] или с неговото [знаме], а след това да се прави подобна връзка посредством символа [на еврото], представлява […] абсурдно заобикаляне на тази разпоредба“.

90 При все това обстоятелството — ако се предположи, че е доказано, — че разглежданата марка не съдържа никакво идентично възпроизвеждане или имитация на емблема, защитена с член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009, не позволява да се изключи вероятността тази марка да съдържа различна емблема, защитена на свой ред с член 7, параграф 1, буква и) от същия регламент. При това положение обстоятелството, че в обжалваното решение апелативният състав осъжда нарушение на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, при всички случаи не би могло да представлява само по себе си заобикаляне на разпоредбите на параграф 1, буква з) от този член.

По втората част

91 В точка 42 от обжалваното решение апелативният състав приема, че „с оглед на разнообразието от услуги и блага, които спадат към дейностите и правомощията на институциите и другите органи на Европейския съюз, е възможно да се установи наличието на припокриване между тях и тези, които са обхванати с регистрацията на [разглежданата] марка“.

92 Жалбоподателят поддържа по същество, че дори първата част на настоящото основание да бъде отхвърлена, Общият съд не би могъл да не отбележи, че възпроизведените в предходната точка съображения са неверни. Според него сферите на дейност на „европейския паричен съюз“ и на Европейския съюз нямат „никаква обективна връзка с продуктите и услугите [обозначени с разглежданата марка]“. Така не е възможно потребителите да свързват притежателя на тази марка с „европейския паричен съюз“ или с Европейския съюз.

93 За онагледяване на тези твърдения жалбоподателят изтъква, че очевидно „носители на данни и носители на записи“, включени в клас 9, и „печатни произведения“, спадащи към клас 16, също както „медицинско обслужване и ветеринарни услуги“ и „грижи за здравето и красотата на хора и животни“, спадащи към клас 44, „програми за личностно развитие (обучение и продължаващо обучение)“, включени в клас 41, и „създаване на програми за обработката на данни“, визирани в клас 42, не спадат към сферата на дейност на „европейския паричен съюз“.

94 Той добавя, че потребителите не могат да свържат услугите, включени в класове 35 и 36, каквито са „консултациите в областта на търговията“, „финансовите сделки“ и „паричните сделки“, нито с „европейския паричен съюз“, „чиито членове не могат […] да бъдат частни предприятия“, нито с Европейския съюз, „чиято дейност [не е] тази на частен консултант по

търговски и финансови въпроси“. Всъщност, що се отнася до тези услуги, потребителите са особено внимателни поради интереса, който те имат от „пласирането и [от] извличането на ползи от техните финансови авоари“.

95 Следователно във всички случаи тези доводи следва да се отхвърлят.

96 В самото начало, от една страна, следва да се подчертае, че противно на схващанията на жалбоподателя, символът на еврото препраща към Европейския съюз като цяло, а не единствено към „икономическия и паричен съюз“, който представлява само една от неговите сфери на действие (вж. точка 87 по-горе). Така напълно правилно апелативният състав прави сравнение между продуктите и услугите, обозначени с разглежданата марка, и сферите на дейност на Европейския съюз като цяло.

97 От друга страна, както става ясно от точка 78 по-горе, закрилата, въведена с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, е приложима дори когато, без да въвежда потребителя в заблуждение относно произхода на продуктите или услугите, които обозначава, дадена марка кара потребителите да вярват, че обозначените с нея продукти или услуги се ползват от одобрението или гаранцията на органа, към който препраща включената в нея емблема, или са свързани по друг начин с посочения орган.

98 При това положение апелативният състав правилно е приел по същество, че поради голямото разнообразие от сфери, в които Съюзът има правомощия, не може да се изключи вероятността потребителите да считат, че обозначените с разглежданата марка продукти и услуги спадат към сфера, в която Съюзът действа.

99 Впрочем, първо, трябва да се подчертае, че „носители на данни и носители на записи“, включени в клас 9, също както „създаване на програми за обработката на данни“, посочени в клас 42, са свързани с „технологичното развитие“ — сфера на дейност на Съюза по част трета, дял XIX от Договора за функционирането на ЕС, както и със сферата на защитата на личните данни, спомената в член 16, параграф 1 ДФЕС. Второ, посочените в клас 16 „печатни произведения“ спадат към сфера, в която Съюзът действа, макар и само посредством работата на Службата за публикации на Европейския съюз (СП). Трето, „медицинско обслужване и ветеринарни услуги“, както и „грижи за здравето и красотата на хора и животни“, спадащи към клас 44, са свързани с „общественото здраве“ — сфера, залегнала в част трета, дял XIV от Договора за функционирането на ЕС и в рамките на която могат да бъдат приети в съответствие с разпоредбите на член 168, параграф 4, буква б) ДФЕС „мерки във ветеринарната и фитосанитарната област, които имат за пряка цел закрилата на общественото здраве“. Четвърто, „програмите за личностно развитие (обучение и продължаващо обучение)“, включени в клас 41, могат да спадат към секторите „образование“ или „професионално обучение“, споменати в дял XII от посочената част. Пето, включените в класове 35 и 36 услуги, като „консултации в областта на търговията“, „финансови сделки“ и „парични сделки“, задължително напомнят, независимо от това за какъв тип потребители става въпрос, за „икономическата и парична политика“, на която е посветен част трета, дял VIII от Договора за функционирането на ЕС.

По третата част

100 Жалбоподателят поддържа, че разглежданата марка не кара потребителите да вярват, че съществува връзка между, от една страна, нейния притежател, и от друга страна, „европейския паричен съюз, в който [последният] не може да участва поради неговия статут на частно предприятие“, или най-общо — Европейския съюз.

101 Всъщност според него, макар символът на еврото да е свързан с Европейския съюз, изображението на този символ в разглежданата марка няма доминиращ характер. Така следва да се направи общ преглед на тази марка, за да се определи дали съществува връзка между нейният притежател и Европейския съюз.

102 При този преглед обаче става ясно, че не може да бъде установено наличието на подобна връзка.

103 Първо, синият фон на разглежданата марка е „прекъснат от бял правоъгълник, в който се изписани думите „member of“, както и думите „euro experts“, също с бял цвят.

104 Второ, изображението на символа на еврото е „слято“ с буквата „e“, „в поредица от златни тонове (към кафеникав цвят), която ясно се разграничава от едноцветното светло жълто на официалния знак „€“. Впрочем „поради поредицата от потъмняващи цветове погледът привлича повече „e“, отколкото [изображението на символа на еврото]“.

105 Трето, „звездите, разположени като полумесец, не [представляват] указване на паричния съюз — нито впрочем на Европейския съюз като цяло“. Всъщност тези звезди не биха могли да напомнят за „европейското знаме“, „с оглед на това, че общият контекст се разграничава от идеята за Европейския съюз, и тъкмо защото с полукръга не може да се изрази централна идея за „единство“.

106 Тези доводи не могат да бъдат приети.

107 Вярно е, както изтъква жалбоподателят, че прилагането на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 налага да се извърши общ преглед на разглежданата марка, доколкото другите ѝ елементи могат да направят така, че взета като цяло, тя да не е от естество да породи в съзнанието на потребителите идея за връзка между, от една страна, нейния притежател или нейния ползвател, и от друга — органа, който притежава или използва емблемата, която е част от тази марка, нито да заблуди потребителите в това отношение (вж. по аналогия Решение по дело „EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES“, точка 29 по-горе, точка 59).

108 При все това, както отбелязва апелативният състав в точки 40—44 от обжалваното решение, тъкмо от общия преглед на разглежданата марка следва, че тя поражда в съзнанието на потребителите идея за връзка между нейния притежател и Европейския съюз.

109 От една страна, както беше посочено в точка 71 по-горе, разглежданата марка включва по-конкретно имитация на символа на еврото, поставена на централно място. Както обаче беше посочено в точка 86 по-горе, този символ може да се свърже единствено с Европейския съюз.

110 От друга страна, трите останали елемента, изграждащи разглежданата марка, не са от естество да неутрализират оставеното у потребителите впечатление от наличието на тази имитация на символа на еврото.

111 Всъщност, първо, около тази имитация на символа на еврото са разположени в полукръг на син фон дванадесет звезди с доминиращ жълт цвят. Дори обаче да се приеме, че тези звезди не представляват имитация на европейското знаме, възпроизведено в точка 9 по-горе, налага се констатацията, че те не могат при всички случаи да обезсилят породения у потребителите ефект от наличието в разглежданата марка на посочената имитация на символа на еврото.

112 Второ, както беше посочено в точка 74 по-горе, изобразеният в разглежданата марка символ на еврото е залепен за буквата „e“, а не „слят“ с тази буква, както претендира жалбоподателят. В самата буква обаче няма вложен смисъл и следователно няма пречка притежателят на разглежданата марка да се свързва с Европейския съюз.

113 Трето, изразът „member of“ е изписан на бял фон над имитацията на символа на еврото. От своя страна изразът „euro experts“ е изписан също на бял фон под първия израз. Както обаче правилно подчертава апелативният състав в точка 43 от обжалваното решение, при съвместния им прочит тези два израза навеждат на идеята за ограничен кръг от експерти на еврото, получили официално одобрение. Следователно те оставят впечатлението, че Европейският съюз, към който, както току-що беше напомнено, препраща символът на еврото, е одобрил разглежданата марка.

114 Ето защо третата част трябва да се отхвърли. При това положение второто правно основание трябва да бъде отхвърлено в своята цялост.

По третото основание, свързано с член 7, параграф 1, буква ж) от Регламент № 207/2009

115 При условие на евентуалност спрямо предходните основания, жалбоподателят поддържа, че решението на отдела по отмяна за отхвърляне на искането за обявяване на недействителност, основано на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, е правилно. Впрочем той твърди, че доколкото Комисията се е позовала на член 7, параграф 1, буква ж) от Регламент № 207/2009 единствено пред апелативния състав, това позоваване трябва да се обяви за закъсняло и вследствие на това за недопустимо. Той добавя, че при всички случаи недействителността на разглежданата марка не би могла да се обяви на основание на тази последна разпоредба.

116 При все това, както става ясно от точки 44 и 45 от обжалваното решение, апелативният състав е приел, че недействителността на разглежданата марка трябва да бъде обявена на основание член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, без да е необходимо да „се извършва преценка на другите основания, посочени в искането за обявяване на недействителност“.

117 Така апелативният състав отменя решението на отдела по отмяна и обявява недействителността на посочената марка не на основанието, че тази марка нарушава разпоредбите на член 7, параграф 1, буква ж) от Регламент № 207/2009.

118 Вследствие на това третото правно основание трябва да се отхвърли като неотносимо.

119 От изложеното дотук следва, че жалбата трябва да се отхвърли

По съдебните разноски

120 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с направените от СХВП искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Г-н Heinrich Kreyenberg понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).

Czúcz Labucka Gratsias

Постановено в публично съдебно заседание в Люксембург на 10 юли 2013 година.

Подписи